Ч. 182. Второк 4 вересня (22 серпня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоденєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Цісарскі маневри. — Ческо-угорске зближенє. — Частинне розорудженє Англїї. — З Балкану.

Є. В. Цїсар, як ми вже свого часу доносили, буде в часї від 12 до 15 с. м. на маневрах, які відбудуть ся на суши і мори в Дальматиї. Вимарш войск на ті маневри розпічне ся вже дня 4 с. м. Войска будуть всїдати на кораблї в місцевости Валле де Ґреко. Дня 13 і 14 вересня відбудуть ся сполучені маневри сухопутних войск з фльотою. Дня 16 с. м. має Монарх відвідати Загреб, звідки поверне до Відня.

В послїдних часах появили ся з ріжних часах поголоски про ческо-мадярский союз. В дїйстности союз Мадярів і Чехів показав ся з самого початку дуже неймовірним і тепер потверджують той погляд відголоси мадярскої та ческої праси, котрі відкидають гадку такого союза, а сими днями появив ся і урядовий комунїкат виконуючого молодоческого сторонництва, котрий осуджує також згаданий союз. Комунїкат звучить: Від р. 1867 підпирала мадярска полїтика нїмецкі правительства в Австриї. Угорскі впливи звалили угоду Гогенварта, а також пізнїйше, кілька разів ішло о те, аби Чехам признати справедливість Мадяри все ставали по сторонї Нїмців. Була то полїтика на скрізь самолюбна, бо вдоволене ческих жадань було би скріпило австрийску половину монархії і спинило поступи мадярства як в полїтицї так і в економічних відносинах. То було також причиною, длячого не могло прийти до союза межи Чехами і Мадярами, помимо, що такий союз був би історично оправданий, а потрібний і природний з етноґрафічних взглядів. Другу причину становлять национальні відносини на Угорщинї, іменно же відносини до Словаків, котрі безперечно суть частию ческого народа і котрих нечуваний гнет із сторони Мадярів мусить викликати і в нас огірченє. Ми не противники згоди з Мадярами, але мусимо насамперед сказати на то, що така згода мусїла би дати заключити ся в рами реальної полїтики, повинна містити точно означені для теперішного часу необходимі права і обовязки обох сторін і що не могла би з мадярскої сторони кінчити ся на виявлюваню пам симпатиї. Мусимо взагалі зірвати з полїтикою чувств і коли аґітация для ческо-нїмецкого зближеня має видати овочі, то було би конечним, аби она вела ся покликаними до того представителями обох народів, щоби точно могли бути означені границї і задачі взаїмних прислуг, а перед усїм становище обох сторін супротив істнуючих полїтичних питань. Отже заки ческий загал виповість в тій справі свою гадку, повинні полїтичні круги обох сторін совістно розглянути справу і рішити, чи можливо вже нинї працювати для здїйстненя тої ідеї.

Частинне анґлїйске розорудженє довело до спору межи центральним інспектором сухопутної армії, рідним братом короля Едварда VII, князем Коннат, а адвокатом Гальданом, який тепер має теку мінїстерства війни. Князь Коннат вніс свою димісию, подаючи за причину, що супротив обкроєня войскового буджету неможлива річ при помочи таких дрібних грошевих средств удержати армію в боєвій готовости. Король Едвард, довідавшись про ту постанову свого брата, скористав з нагоди, що в Марієнбаді перебував також президент анґлїйского кабінету Кампбель Баннерман і візвав до себе з Льондона Гальдана, щоби разом з ним і начальником правительства відбути конференцию. Вислїд наради, яка відбула ся дня 27 м. м. поки що незвістний, а рішенє приймє мінїстер війни доперва по виданю гадки комісиєю чотирох ґенералів, яка єму придана до боку для правленя войсковими справами. Чи гадка сеї комісиї випаде в користь обмеженя войскового буджету, належить сумнївати ся. І так королївский брат лишить ся правдоподібно на сво-

---

6)

Чіле

єго жителї і єго богатства.

Після Л. Дарапского, дра Д. Діля, Е. Кона і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Дорогу з Вальпараізо до Сантіяґо вже знаємо; она нинї цїла знищена. Давнїйше приїздило ся сею зелїзницею на головний дворець а звідси за пів години можна було заїхати кінним трамваєм або фіакром до середини міста. Сантіяґо єсть одним із найкрасших, найлюбійших і найвеселїйших міст в сьвітї, котрим не повстидала би ся певно й Европа. Далеко поза містом довкола підиимають ся гори, але місто лежить в прекрасній, широкій і урожайній долинї над рікою Мапочо, що пливе від півночи попід місто. Цїла тота долина покрита буйною зеленню, з помежи котрої місцями піднимають ся ґрупи льомбардских тополь. Се положенє міста єсть причиною, що хоч оно лежить на 560 метрів високо понад уровенем моря, то все-таки лїтом тут значно горячїйше як у Вальпараізі, а ріка, що з весною несе дуже богато води, лїтом майже зовсїм висихає.

Цїле Сантіяґо подїлене на правильні квадрати, забудовані одноповерховими домами з т. зв. порожної цеґли, але в послїдних часах виставлено тут вже й богато масивних домів навіть на 3 поверхи. Палати і хати в Сантіяґо поперемішувані з собою, але загальний характер міста вказує, що тут не лиш столиця краю але й місце осїдку численної аристократиї. Фасади домів навіть і лїпших тут так само повседневні як і в Льондонї, але за то внутрішні подвіря показують всяку можливу вигоду. Та й публичні доми тут величавїйші як в инших містах американьских і нагадують подібні европейскі. До найзамітнїйших належать: Монеда, будинок, що має 115 метрів вздовж а 150 метрів в глубиь, в котрім містить ся монетарня, помешканє президента, мінїстерства, головна каса державна і инші уряди. Палата конґресова, новий величавий будинок з присїнком на коринтийских мармурових стовпах, виставлений 1897 р. на місце погорівшого старого з 1858 р. Тут містять ся сенат і палата послів. Чілїйцї хвалять ся тим, що сей будинок, крім великих ґобелїнових коврів іспаньскої роботи, котрими вкриті помости обох палат, зроблений почавши від сирого каменя аж до послїдної дощинки з домашного материялу і домашними промисловцями. Дуже красна і величава єсть також катедральна церков, побудована на місци давної, котра згоріла в 1863 р., а в котрій згинуло тодї в страшний спосіб около 2000 людий. З 20 церков, які знаходять ся в містї, замітна ще крім катедри церков Реколета Домініка на передмістю Чімба зі стовпами з білого мармору. До красних будинків належать дальше палата архієпископа, ратуш і палата інтенданта, наконець ще й головна торговиця, Пляця де Абастос, з критими галями торговими довкола площі, а також і міска різниця.

Майже в самій серединї міста підпимає ся висока на 100 метрів гора з вульканічного каменя, звана Санта Люция. Она обведена сподом високим муром, понад котрим піднимають ся террасуваті городи і парки. Штучно пороблені башти і якісь розвалини наслїдують давні лицарскі замки, крізь зелень дерев білїють ся сїльскі хатки і марморові памятники а від полудневої сторони недалеко малої церковцї з високою вежею стоїть масивний лїтний театр. На сїй горі, заким ще Іспанцї здобули Чіле, приносили Аравкани жертву своїм богам, мали тут жертвенники, на котрих палили людий. На то вказує індияньска назва гори „гуелен“ що значить „скала страданя“. Сю гору укріпив був вже Педро де Вальдівія в 1541 р., котрий при єї сподї побудував був в честь патрона Іспанії місто Сантіяґо де ля Нуева Естремадура, а котрого в 13 лїт пізнїйше убили були Аравкани. Скалиста гора служила ще й пізнїйше за кріпость, аж в шїсдесяти роках минувшого століття зробив з неї тодїшний бурмістр Вікуня Макенна ту окрасу міста, котрою жителї Сантіяґа тепер справедливо гордять ся. З тої гори представляє ся величавий вид на цїле місто і єго охрестність: недалеко від міста видко найвисше пасмо Андів, котре білїє ся через десять місяців в роцї, а лиш через два прочі найдальші і найвисші вершки тих гір суть ще вкриті ледами і снїгами; сподом гори в долинї видко доми міста, в котрім жиє звиш 250.000 людий ріжних народностий: крім Чілїйців ще й Нїмцї, Анґлїйцї, Французи, Італїянцї, Американцї з півночи, можна побачити иногди й Іспанців а навіть Хінців, лиш муринів тут зовсїм нема.

Почавши від згаданої вже гори сьв. Лукії

їм високім становищи, а за те ідея частинного розоруженя в Анґлії осяде дуже низко. Марієнбадску подорож ужив впрочім анґлійский міністер на те, щоби покористувати ся запросинами цісаря Вільгельма II на великі дорічні маневри німецкої армії.

Мимо опіки, якою европейскі держави окружили Македонію, мимо всяких реформ в тій країні кровавих заворушень, до успокоєня населеня і до введеня житя в краю на нормальні стежки ще дуже далеко. Причина передовсім в тім, що держави заняли ся Македонією не щиро. Замість радикальними реформами політичними, держави успокоюють край латаниною. Другою, неменше важною причиною єсть сам склад населеня Македонії, котрий незвичайно утрудняє радикальне політичне розвязане македоньскої справи. Македонії попросту нема; она єсть лиш понятєм, бо нема македоньского народу. Територия, котру називають Македонією, заселена Болгарами, Сербами, Греками, Альбанцями, Куцоволохами і Турками. Ті народи жиють в безперервній борбі з собою о стан посіданя. Кріпостями в тій війні суть школи і церкви, котрі суть головним предметом спорів. Народи Македонії жиють так помішані з собою, що абсолютно неможливий територияльний поділ на часть болгарску, сербску і т. д. Що більше, македоньскі Славяни самі не цілком суть певні, до якої они нациї належать; они не знають чи суть Болгарами чи може Сербами, бо їх язик єсть мішаниною язиків. Доперва, коли Серби з Білгороду, або Болгари з Софії побудують в якім селї школу і пришлють учителя, село стає скоро сербским або болгарским. Такий самий вплив має церков, отже з Сербії і Болгарії напливають до Македонії учителї і сьвященики, котрі навздогін брдують школи і церкви. Від полудня пливе в такий самий спосіб грецка филя. Національні відносини в Македонії суть внаслідок того так замотані, що навіть не дасть ся обчислити, кілько яка народність має душ. Статистика, яку маємо під сим взглядом, цілком фальшива. Болгари кажуть, що в цілій Македонії жиє найбільше 700 Сербів, а міліон, чи більше Болгарів. Серби знов кажуть, що жиє їх там кількасот тисячів, а за те Болгарів не більше як 60.000. Греки начислили в Македонії 660.000 своїх людий, наколи німецкі і російскі статистики виказують в Македонії лише 225.000 грецких душ. Провокацийне поступоване Греків збільшило хаос тим, що спровокована ними Румунія зачала займати ся македоньскими Куцоволохами. То, що Македонія не має виразного національного характеру, не лиш утрудняє реформи в тім краю, але єсть причиною суперечок між державами, котрі до Македонії не повинні мати ніяких претенсий, як прим. між Румунією а Грецією.

Новинки.

Львів, дня 3-го вересня 1906.

— **Є. Е. н. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Бадені повернув в пятницю вечером до Львова.

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий повернув з Риму до Львова, а в середу виїздить з рускими паломниками до Сьв. Землї.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував дійстними учителями в школах середних, заступників учителів: І. Буляндy в І. ґімназиї в Тарнові; Єронима Дрозда з VII. ґімн. у Львові в школї реальній в Снятині; Евгена Дроздзиковсковского в II. ґімн. в Тарнові; Мендля Калїсмана в ґімн. в Стрию; Стан. Каненберґа з III. ґімн. в Кракові, І. Коваликовского з III. ґімн. в Кракові в ґімн. в Бохні; В. Маґеру з III. ґімн. в Кракові в ґімн. в Самборі; Г. Маурера з ґімн. сьв. Яцка в Кракові в польскім ґімн. в Тїшині; Ант. Міґдала з ґімн. сьв. Яцка в Кракові в ґімн. в Дембици; Вл. Моссочого з ґімн. в Новім Санчи в польскій ґімн. в Терпополи; о. д-ра А. Ратушного в VI. ґімн. у Львові, Витовта Рибчиньского з І. школи реальної у Львові в школї реальній в Коросні; Сїрославского з ґімн. в Сяноцї в ґімн. в Золочеві; д-ра Я. Тевина з ґімн. в Бродах в школї реальній в Терпополи; Стан. Висневского з ґімн. в Дембици, Адама Земского в ґімн. в Бохні; учителем провізоричним Філомена Мелянку з ґімн. II. в Ряшеві в ґімназиї в Бродах.

— **Борба з алькоголїзмом.** Петициї „Союза австрийских жіночих товариств“ о заведеня в школах науки о антиалькоголїзмі увінчались вже деяким успіхом. Міністерство просьвіти роздало сегорічним абітурієнтам учительских семинарий 3500 примірників виданої Союзом „Відозви до учительства“. — В Берлинї завязало ся міжнародне товариство борби з алькоголїзмом. До него можуть належати і умірковані і абстиненти, поодинокі особи і товариства. Товариство має на меті впливати на законодавство, збирати статистичні дані, брати участь в міжнародних конґресах і заложити міжнародний статистичний уряд інформацийний, котрий буде видавати часопись в трех язиках: німецкім, англійскім і французкім. Президия Союза складає ся з представителів ріжних народностий.

— **Страшна пригода на зелїзници.** На головнім дворци зелїзниці у Львові стала ся вчера страшна пригода, котра позбавила житя одного чоловіка. Кондуктор Гредль, котрий мав вїсти до поїзду ч. 361, хотячи дістати ся до свого поїзду, переходив через сусїдну колію, на котрій пересувано вози иншого поїзду. Чи в наслідок власної неосторожности, чи з неосторожности машиніста, а здаєсь найскорше в наслідок одної і другої, дістав ся під колеса машини, котра в однїй хвили відтяла єму голову. В першій хвили навіть неспостережено, що стало ся, аж коли переїхав семий вагон. здержано льокомотиву і видобуто тіло, що лежало між шинами, підчас коли голова лежала відкинена далеко на боці. Нещасливий полишив жінку і кількоро дітий.

— **Смерть від укушеня мухи.** Само укушене мухи не єсть небезпечне, але може стати ся небезпечним, коли муха своїм кусалом колола трупа або дотикала ся ним якоїсь гнилї; тоді она тим кусалом переносить гниль в здорове тїло і заражує его иноді так сильно, що смерть наступає до кількох днїв або навіть і до кільканайцяти годин. Такою смертию від укушеня мухи померла в пятницю рано о 5 год. у Відни 47-лїтна кухарка Людмила Герцоґ, котра вже від трох лїт служила у одного купця при площи Максимілїяна ч. 15. Дня 26 серпня перед полуднем укусила єї в кухни в руку якась муха, але она на то не зважала, тим більше, що в місци укушеня напухла була ранка ледви завбільшки головки від шпильки. Але небавком дав ся почути в руці сильний біль і кухарка зважилася остаточно та пішла в середу по полудни до лїкаря. Вже тоді виглядала она дуже блїда й слаба та чула великий біль в правій руці. Лїкар оглянув єї, побачив, що рука дуже спухла і недужа має сильну горячку, отже й здогадав ся зараз, що то затроєне крови від укушеня мухи. Вже у лїкаря була она так ослабла, що треба було покласти єї на софу. Лїкар порадив, що міг і наказав недужій, як би їй погіршило ся, завізвати его зараз або піти до недалекого шпиталю. Коли кухарка вернула до дому, погіршило ся їй і она так зімлїла, що довший час не можна було єї відтерти. Права рука була страшно спухла, вже зачала була й цїла права часть тїла боліти, а стан недужої погіршав ся з кождою хвилею. Єї тоді відставили до шпиталю, де она мимо всякої помочи лїкарскої померла.

— **На кару смерти** засудив онодї трибунал судиїв присяжних в Люблянї 23-лїтного отемнїлого пастуха Перку, котрий убив однорічну дочку свого службодавця.

— **Братоубийство.** В місцевости Надь-Кікінда на Угорщині убито онодї богатого властителя більшої посїлости Стефана Каранчева. Яко підозріного о убийство, арештовано молодшого его брата, Дмитра.

— **Борба з орлами.** З Ціріха доносять, що мисливий Гес з Енґельберґа (Унтервальден), котрий часто полює на дикі кози, добачив десь на скалах коло згаданої місцевости

тягне ся як раз серединою міста довга на 4 кільометри а широка на 100 метрів улиця, звана Алямеда або урядово Авеніда де ляс Делїціяс, котра перетинає місто від всходу на захід майже на дві рівні половини. Серединою тої улиці іде довга алея висаджена в три ряди величезними тополями, призначена для пішоходців. Тут знаходять ся також красні цьвітники і лавочки для відпочинку а в декотрих місцях ще й памятники, з котрих два найкрасші, ґенералів Сан Мартіна і Міґуеля Каррера, стоять вже недалеко двірця. По обох боках тої алеї єсть дорога для возів і трамваїв а наконець попід доми ідуть широкі тротоари. Вздовж сеї улиці стоять найкрасші палати, але ще досить зрідка а порожні місця між ними або звичайні низкі доми роблять таке враженє, як колиб ся улиця була ще недокінчена.

На право і лїво від осередка міста тягнуть ся далеко монотонні улиці старого кольоніяльного міста а чим дальше до кінця, тим більше місто прибирає сільский характер. Коли не зляканмо ся далекої дороги через бідне передмістє, що тягне ся на північ від ріки Мапочо, то можемо ще оглянути й кладовище, котре як у всіх романьских містах з католицкою вірою дає нагоду не лиш до приятного проходу під голим небом, але й єсть ще ніби музеєм для штуки і історії.

Місто померших єсть добре удержане. Площа з витичними зарисами будучого порталю з архітектонічно відмеженим місцем з переду показує, куди треба входити. Старі кипариси піднимають ся тихенько в гору до синього лїтного неба; цьвитучі корчики обнимають галюзєм стовпи і решітки гробових капличок і так віднимають потрохи їх мертвоти. Тоті сьвятинї над гробами старих родин трохи простїйші, як би можна було того сподївати ся по тих пишних палатах, в котрих внуки тїшать ся ще золотим сьвітлом сего сьвіта. Портретові статуи зберігають память великих людий і достойників міста, але надармо шукав би хтось за памятником, котрий би віддав справедливість Бальмацеді бодай по смерти. Той демократичний імперіяліст, котрий хотів розширити пановане чілїйскої републики ще й на сусїдні краї, спочиває в незначній гробници своєї родини. Бальмацеда став був 18. вересня 1886 президентом републики, але поперечив ся з конґресом і внаслідок того прийшло було до домашної війни. Коли же Сантяґо піддало ся войскам конґресу, Бальмацеда втік був до арґентиньского посольства і там дня 19. вересня 1891 відобрав собі житє. На однім з головних стежок впадає в очи прекрасна стать вилитої з бронзу благаючої женщини більш як природної величини, в котрої чертах майстерска рука Каррієр-Белеза в чудних акордах сполучила разом і горе і покору і повну надію. Статуя тота поставлена на памятку згаданої вже повисше пожежі катедральної церкви в день Непорочного Зачатя Пр. Діви, коли то згоріло в ній самих женщин більше як тисяч. Близко кладовища єсть великий шпиталь імени сьв. Вінкентия а коло него великий будинок школи медицини.

Спокійно відпочити можна би у великім парку званім Кузіньо або ще ліпше в парку Квінта Нормаль недалеко двірця, де єсть нова зьвіздарна і природописний музей під управою др. Філїппі. Сей музей то найбільший, найкрасший і найбогатїйший на цїлу полудневу Америку і хиба лиш одна збірка передпотопових зьвірят в музею в Буенос Аірес більша і інтереснїйша як тутешна. Зато можна тут побачити образ цїлого розвою артистичного промислу від найдавнїйших часів аж до нині. Аж дивно стає, як могли Індияни, котрі анї не знали желїза, анї того способу роблення горшків як тепер, виробляти так докладно і красно всїляку посудину а навіть зьвірята і людскі голови. Тут єсть н. пр. ящірка і жаба, що несуть кацика, котрого голова як би жива, так зроблена докладно.

(Дальше буде).

гнїздо орлів і задумав его вибрати. Може на яких 30 метрів від гнїзда, поклав він свою рушницю на бік, щоби єму було лїпше лїзти. Ледви що підлїз до гнїзда і вже витягав руки по двоє молоденьких, коли нараз напали на него старі орли і розпочала ся страшна завзята борба. Оба орли кинули ся з гори на молодого чоловіка і старали ся кігтями впити ся єму в тїло та били крилами по голові і кидали ся до очий. Гес боронив ся як міг довгою, острою списою, котрою то обганяв ся, то старав ся пробити нею котру із птиць. Вже був страшно покалїчений і сили зачинали его опускати, бо тота борба на житє і смерть тревала вже доброї пів години, коли остаточно удало ся єму самця пробити на смерть а самиця втекла. Гес цїлий закровавлений вернув зі своєю добичею до Енґельберґа.

— **Золото в Ческім лїсї.** З Пільзна доносять, що в місцевости Кассєвицях в Ческім лїсї відкрито недавно тому руду, в котрій знаходить ся досить богато золота. Професор Герман при гірничій академії в Пшібрамі розслїдив справу на місци і переконав ся, що тамошна руда єсть навіть богатша в золото як трансвальска. З того однак не можна ще вносити, мов би в тім місци були дійстно великі поклади золота; се покажуть аж основнїйші розслїди ґеольоґів. Але то звістно, що ще в часах трийцятьлїтної війни добували золото в сих сторонах. Як зачувати, завів скарб державний переговори з властителями золотоносних ґрунтів в справі закупна їх і мабуть стануло на тім, що скарб державний заплатить за них 2 міліони корон.

— **Обманьства на імя бл. п. Архікн. Рудольфа.** Показує ся, що не лиш у нас і на Буковинї, але й деинде можна знайти таких тумануватих людий, котрі дадуть ся легко чим небудь здурити та позбавити себе може навіть і тяжко запрацьованого гроша. Був час, коли у нас і на Буковинї видурювали якісь мантії гроші для бл. п. Архікн. Рудольфа, а тепер роблять то само в Баварії. З Мангайму доносять, що в сусїднім містї Людвіґсгафен арештовано супругів Швальб, котрі допускали ся всїляких обманьств, а між иншим вимантили від якогось робітника 7000 марок (8400 К), сказавши єму, що тоті гроші призначені для Архікн. Рудольфа, котрий укриває ся в Сербії. Коли жінка робітника не хотїла дати гроший, показали їй мантії підроблене письмо якогось високого урядника, котрий нїби то обіцював ся зараз дати 7000 марок, але під условєм, що австрийский Цїсар виставить єму декрет на австрийского міністра. Жінка почувши то сказала: Коли такий розумний пан хоче дати, то й я можу дати; такий добрий інтерес можу й я зробити. Мантії очевидно не предкладали тій жінцї, котра ще й єсть з фаху повитухою такої посади, але обіцювали добру заплату від Архікн. Рудольфа і она дала гроші.

— **Уміли собі порадити.** Угорскій примадоннї, Шарі Федак, приключила ся сими днями в північній Угорщинї пригода, за котру мусїла дорого заплатити. Тота співачка вибрала ся була самоїздом на прогульку з Татрафіред до Сепешвеґелї. Коли доїзджала до сеї місцевости, впав самоїзд межи велике стадо гусий і множество с них подушив. Артистцї то й не при голові було; она навіть і не подивила ся, чого наробила, лиш поїхала дальше. Але пошкодовані жителї уміли собі порадити, знайшли спосіб на артистку. Коли артистка вертала назад через тоту громаду, побачила нараз, що улиця заставлена бальками. Она мусїла станути, а тодї кількох пошкодованих приступило до неї і сказали: Заплатіть за гуси, а нї, то не пустимо. Не було иншої ради лиш треба було заплатити. По довгім торзї стануло на тім, що артистка з'обовязала ся заплатити по 4 корони за гуску, а що самоїзд зробив смерть аж 140 гускам, то Шарі Федак мусїла заплатити аж 560 корон. Тепер може буде лїпше уважати, щоби не роз'їзджати чужі гуси і роблячи собі приятність не робити другим шкоди.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З огляду на те, що в осїнних місяцях виступає звичайно сильнїйша потреба возів до перевозу продуктів рільних, дров, вугля, коксу і т. ин. звертає ся увагу інтересованих фірм, щоби зволили вже тепер заосмотрювати ся в потрібні їм запаси вугля, дров, цеґли, вапна і т. п.

— Після комунїкату заміщеного в Wiener Ztg. роздасть ся в дорозї офертовій роботи і достави для будови часткового шляху Триест-Мецольомбардо зелїзницї Триест - Мале від км. 0·00 до км. $21^{5}/_{6}$ по цїнах загально принятих. Дотичні оферти можна вносити найдальше до 15 вересня 1906 до 12 год. в полудне до ц. к. Дирекциї будови зелїзниць у Відни VI Gumpendorferstrasse Нр. 10. Услівя і залучники переглянути можна в згаданій ц. к. Дирекциї.

Телеґрами.

Тішин 3 вересня. Є. Вел. Цїсар надав Кардиналови князеви-епіскопови дрови Юр. Коппови велику ленту ордера сьв. Стефана.

Париж 3 вересня. Мимо того, що війшов в житє закон о однім дни відпочинку в тиждни, місто виглядало як звичайно. Велика часть склепів, котрі звичайно в недїлю суть отверті, не були й вчера земкнені, з виїмкою великих маґазинів мод. Пекарні, реставрациї, каварні і різницї були всї отверті.

Варшава 3 вересня. На ґенерала бриґади Думенкова виконали революціонїсти замах і зранили его тяжко вистрілами з револьверів.

Ченстохова 3 вересня. Оногди до каси фабрики Мотта і С-ки впало 17 узброєних людий і забрали 11.000 рублїв та втекли.

Риґа 3 вересня. В Ляпневаден недалеко Риґи, убито лютерского пастора і его жінку.

Риґа 3 вересня. В суботу арештовано в Мітаві революціонїста Рязаньского, що приїхав з Риґи. З ним приїхала була також якась панна але зараз вернула. Розтягнений над приїхавшим нагляд, довів до викритя помешканя, в котрім знаходив ся пошукуваний від давна писар громадский з Кокенгазен Кродер, котрий стояв на чолї селяньской ворохобнї. Кродера арештовано день перед его виїздом за границю за фальшивим паспортом.

Гельзінґфорс 3 вересня. (П. Аґ.). Командант 22 корпуса бар. Зальца замінив одному воякови з помежи засуджених за бунт в Свеаборґу кару смерти на дожизненну вязницю, тром на 20 лїт, шїстьом на 15 лїт, а прочим воякам і двом селянам на 12 лїт примусової роботи.

Петербург 3 вересня. На куриєра президиї кабінету, котрий віз документи державні до ин инших міністрів, напав его власний візник і забрав єму портфелї а відтак втік. Візник єсть знаний поліциї і називає ся Ефімов. Може однак бути, що сим разом якийсь революціонїст заняв его місце.

Петербург 3 вересня. З многих міст доносять о розбишацких нападах революціонїстів. На стациї в Гельзінґфорсї зрабовано 19.000 рублїв.

Пекін 3 вересня. Цїсарева видала декрет, в котрім прикає завести конституцийну систему правлїня в часї, в котрім нарід буде доспілий до неї. Прикає також завести реформи адміністрацийні. По їх укінченю і коли нарід буде відповідно вихований, щоби зрозумів свої відносини до правительства, цїсарева надасть конституцию. Виконанє того наміру буде зависїти від того, як скоро нарід дійде до висшого зрозуміня своїх відносин до прави-

тельства.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3 30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави руської, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руської, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в міствоім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Логиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).